

*
Megjelen esztörtökönElőfizetési ár:
Egész évre 9 kor — fill.
Fél évre 4 kor 60 fill.
Negyed évre 2 kor 40 fill.
Egyes szám 20 fill.

HONTI LAPOK

*
[Szerkesztőség és
kiadóhivatal
Ipolyságon.]

Hivatalos és magánhirdetések mérsékelt árszabás szerint.

*
Felelős szerkesztő: HALÁSZ FERENC.*
Ipolyság, 1902. február 13. *

Gimnázium Ipolyságon.

Kétségtelen, hogy igen sok dolog hiányzik ahhoz, hogy városunk megfelelő pozíciót foglaljon el a szomszédos vidéki városok között. De ha nem is tekintjük ezt a lokálpatriotizmustól sugalt hiúságos körülményt, azt mindenki kénytelen elismerni, hogy Ipolyságnak középiskolára égető szüksége van. Ha más nem lesz is, de középiskolánknak lenni kell!

Sőt lehet is.

Számtalan figyelemreméltó cikkben mutatták ki már előttem is e lapok hasábjain, hogy mennyiben van városunknak joga gimnáziumra. Nagy gonddal egybeállított statisztikai adatokkal bizonyította annak idején jeles dolgozótársunk Ágoston Péter dr. nagyváradi jogakadémiai tanár, hogy az Ipolyságon felállítandó középiskola okvetlen birna annyi tanulóval, mint az esztergomi, lévai, selmeci, vagy balassagyarmati.

Tehát nem csak szükséges dolog volna ez, hanem — hogy a dolognak financiai és praktikus oldalát is nézzük — ki is fizetődnek az államnak vagy a városnak.

Kérdezzük tehát, miért késik úgy a gimnázium kérdésének megoldása, avagy csak a kérdés napirendre való hozása? . . .

Ipolyság megyeszékhely, és mint ilyeunak a kultuszminiszter elvi álláspontja szerint középiskolára joga és igénye van. Miért nem él a város e jogával, és miért nem kéri régi kívánsága gyors teljesítését?

Ipolyság intelligenciája ugyszólván állami és megyei tisztviselőkből áll. Miért nem mozognak ezek a középiskola ügyében? Hisz ha ezt elnyerhetnék, sokkal nagyobb áldás volna rájuk, mint a dodonai jóslatképpen a messze jövődöben megígért kis fizetés-emelés.

Kereskedelmünk, iparunk pang. Miért nem agítál kereskedő és iparos világunk a maga létérdekében? Hisz az a sok tanuló, a tanári kar és a gyermekek látogató szülői olyan forgalmat csinálnának minden téren, a mely busásan fizetné meg a fáradozásukat.

Habozás és szépitgetés nélkül ki kell mondanunk, hogy intéző köreinket maradó restség tartja békóban, és nincs ahhoz értő szellem és akaró lélek, aki városa

jövőjét középiskola megszerzésével tenné biztossá.

A közel jövőben létünket ismeretlen veszedelmek fenyegetik. Az idő méhe terhes már a megyék államosításával, és ha ez elkövetkezik, a magunkfajta kicsi vidéki város védtelenül ki lesz téve minden kórmányok kényének. Igyekezzünk tehát megszerezni most azt, a mi szerezhető, mert késő bánattal soha sem lehet a multak mulasztásait helyrehozni.

Legutóbb lapunk is jelezte, hogy a költségvetés tárgyalásánál a bizottságban kimondották, hogy nemzetiséglakta vidékeken állítsanak a magyarság óréül középiskolát. Nos hát ismét egy okkal több, amiért Ipolyság gimnáziumra jogot formál.

Kérje meg városunk intézője, a képviselőtestület, főispánunkat, kerületünk és megyénk országos képviselőit, vessék latba befolyásukat a középiskola érdekében, ajánlja meg Ipolyság az ingyen gimnáziumi épületet, a mit pótadóba kivéve, szívesen visel a város és az egész megye közönsége is, mert hisz a középiskola az egész vármegye érdeke.

Vallomás.

Emelt fővel, büszke arccal
Járok a tömeg között,
Hogy ne sejtsek, az én lelkem
Milyen gyászba öltözött.

Kényszerítve, mosolyogva
Takargatom sebemet,
S nem látják a verőfénnytől
A könyező felleget.

Magasztalnak, eldicsérnek,
Jószolgatnak szebb jövőt,
De a szívem csak azt sugja:
Nem tudom feledni őt. . . .

S míg az arcom mosolyogva
Köszöm a bókokat,
Sebzett szívem haldokolva
Vonaglik a kín alatt.

Hortoványi Jolán.

Köröttem nyüzsgés. . .

Köröttem nyüzsgés, zaj, pompa, élet,
Merengő lelkem messzire téved. . .
Ringatja ottan száz édes álom,—
Pihenni oda, csak oda vágyom!

Hallom a csermelyt tova csobogni,
Csöndes estén a harangot kongni. . .
Hallom susogva szólni a berket,
Ottan voltam én régesrég gyermek.

Bejáróm aztán a völgyet, halmot,
Kérdem a szellőt, kérdem a lombot,
Hogy ismer-e még, ismer-e engem,
Ki köztük sokszor eljártam-keltem.

Köröttem nyüzsgés, zaj, pompa, élet,
Merengő lelkem messzire téved. . .
Ringatja ottan száz édes álom,—
Falumba haza, csak haza vágyom! . . .

. . . ifj. Bóna János.

A kulturbál.

(Február 8.)

. . . A táncmuzsika fülembé zsong még és a lelkem tele a szép szemek okozta izgalommal. Micsoda képek! . . A piktör színei halaványak a festésére, és a költő nyelve erőtlen a leírásra, hát még a szürke napi krónikás! tehetetlen, egyszerűen tehetetlen ennyi szinpompa láttára.

A terem tele szebbnél-szebb hölgyekkel, a kiknek fehér karjai, hó vállalai valóbbak, üdőbbek minden medici Vénuszénál. Apró, selyem és lakkcipőskékbe bujtattott lábak,

a melyek ritmikusan járták a táncot a szárazfa ingerlő, biztató, készítő hangjaira . . . Mosolygó arcok, ragyogó szemek, röpke tüzes pillantások, a melyek mindmegannyi kezdetei egy készülő regénynek, vagy talán folytatói annak?!

Lehajtom a fejemet a kezembe és elábrándozom . . . Száll a lélek, száll . . . száll . . . és lassan odajut a mesék birodalmába, ahol a szultána, a bájos Szeherázde mesél egy öreg, ősz szakálu uralkodónak.

Igy:

— Az ifju dalia most jutott a legnagyobb megpróbáltatás elé . . . Az ellen-séget legyőzni csak gyerekjáték volt ahoz képest, ami most várt rá, én szultánom! . . . Egy terembe vezették bekötött szemmel, a levegő langyos volt, telve a minden fűszerek legédesebbjével: leányok és asszonyok illatával, leányok és asszonyok üde nevetésével . . .

A dalia szeméről levették a kötést és így szóltak neki:

— Válassz! . . . melyiket akard? . . .

A fiu tétován nézett körül, hol egyik, hol a másik hölgyön akad meg a szeme.

Ni, ott . . . Egy kék selyem ruhás hajadon, és az uszálya csipke, csupa fehér, könnyű csipke. A karjai födetlenek; apró, vékony ezüstös szalagok simulnak rá hü-

Agitáljanak szóval és írásban. Gyűjtsenek pénzt és ne kicsinyeljenek bármily csekély adományt, mert hisz sok kicsi sokra megy.

Segélyt adna bizonyára a kultuszminisztérium, a mely rendelkezik ilyen alapokkal, segítyezne a magyarság terjesztője és védője a F. M. K. E., adna pénzt dugszagdag takarékpénztárunk, és nagylelkű áldozatokat hoznának városunk és megyénk tehető polgárai is.

Ha visszagondolunk a közelmultba, csodálattal kell látnunk a kórház felépülését, amelyet egy ember: **K o v á c s** Sebestény Endre dr. főorvosunknak köszönhet a város, a megye és a szenvedő emberiség. Persze Kovács dr. nem kimélt fáradságot, nem sajnált időt, és meleg lelke, vas akarata egész erejével küzdött szóval és írásban addig, míg modern és jótékony hajlékot nem szerzett beteg embertársainak.

Vagy ott van **S á g h i** Benő, aki az ő csodálatos enerzsiájával Ipolyságot faluból várossá tette.

Ilyen térfiakat a gimnázium érdekében indítandó agitáció élére, és a középiskola bizonyos!

Kérjük tehát városunk vezetését: tűzze napirendre a gimnázium kérdését, és le se vegye onnan addig, amíg illetékes helyen ki nem eszközli a gimnázium felállítását.

A vármegye mulat.

(Karcolatok a nagy bálról.)

Február 8-ika aranybetűkkel lesz beírva azon asszonykák és leányok szívébe, a kik részt vettek a vármegye elit-báliján. Jó kedv, vidám hangulat, sok táncos, minden együtt volt a bálon, a melynek hasznát a protestáns

ségesen néhol; barna, temperamentumos leány, el-elmosolyodik néha, de csak röpké pillanatra, azután ismét főségesen komoly. Igazán esoda, hogy bájos feje nem hajlik meg remek hajkoronája alatt.

Körül-lejt a termen egy ur karján, apró kék topánja alig éri a földet, az egy keze uszályát fogja, másik táncosa vállán nyugszik . . . Ellebeg. — —

Más:

Egy szőke . . . aranyos szőke a haja, és a szeme pillantása bársonyos, puha. . . Ó, a tánc! . . . Az embernek minden vére a lábába szalad láttára és még az öreg urakat is elfogja a tánc kedv. Nézd! egy nagy ur nem is nyugszik addig, míg el nem kéri táncosától, és ereiben fiatalos a tűz, mikor vele járja . . . Csoda, csoda! . . .

A leventénk ámulva jártatta szemeit körül, és hol itt, hol ott akad meg zavart tekintete egy szépen.

Ott egy asszony. Olyan a termete, mint egy királyasszonyé. Még sugár táncosától is magasabb, fehér mindenütt, és mesteri ellentét ezzel korom haja, éj szeme.

Majd egy kis ibolyaszerű leányra néz, aki először tapodja talán a sikos padlót, és magában talán olvassa még csokolni-való lelkiismeretességgel az ütemeket, a mire öreg táncitanítója bölesen kioktatá. . . Főlnézek . . . A lelkem álma valóra

templom és a szűz Mária szobor javára adja a rendezőség. Hát nem szabadelvű jövedelemfelosztás ez? . . .

A bál kezdete 9 órára volt kitűzve. Még 8 órakor sötét volt a megyeház nagy terme. és csak azután kezdték felgyújtani a gyertyákat. Az oszlopcsarnokot **T o t o v i c s** Kálmán avatott keze valóságos tündérkertté varázsolta. és a pálmák. zöld ágak és meleg-ővi növények között igen kedvesen voltak elrejtve apró Amor szobrocskák, a melyek felajzott nyállal várták a belépő leánykákat. ámbár a menyecskék szíve sincs kellőleg vértézve e veszedelmes fegyver ellen.

A nagy terem egyik sarkában elkerített részen van a cigányzenekar, a híres selmeci banda, a mely készre várja a jelt, hogy izzó muzsikába kezdjen.

A diszbe öltözött hajduk hordják be a mamák részére a puha zsölyéket. mert a lányoknak úgy sem kell szék. — nem fog ma itt senki sem ülni . . .

Még a terem üres Jó szemü ember láthatja. mint telik meg a levegő a bál lázával, és ördekes, amint egy-egy fekete frakkos rendező bedugja az ajtón fejét és azután sietve, fontoskodva odább megyen.

De ha a teremben senki sincs, honnan ez a csevegés, nevetés, láрма?

Ni, a karzat tele van. Mennyi szép asszony, és leány jut ide is. Vidáman nevetgelnek, beszélgetnek. hiszen most még övök a világ.

Egy temperamentumos szépséget kérdeznek, miért nem megy le a bálba, hát szomoruan lehajtja fejét és így szól:

— Szegény szalmaözvegy vagyok. Pesten van az uram!

Egy másik menyecske csintalanul meglöki a karját és a fülébe sug:

— Hát az baj?! . . .

Áh!

Két hölgy végre. Az egyik rózsaszín ruhában, a másik fehérben. Rózsabimbó az egyik, a másik kicsi ibolya.

Tétován néznek körül az üres teremben. és azután leülnek Széchényi István védelme alá.

A karzati látócsövek nekik szegeződnek, de nem sokáig nézheték, mert mások is jöttek.

Leányok, asszonyok . . . Egyik gyönyörű lángpiros selyem ruhában. merészen kivágva . . .

Vagy egy meleg, bársonyszemű sugár leány, zöltszalagos, csipkediszes rózsaszín batisztruhában, akit belépésekor megtapsolt a különben csipkelődő, gonoszkodó karzat, a hol mindjárt erős párt sorozta őt a bál királyné-jelöltjei közé . . .

A karzatnak is volt a szép menyecskék és lányok közt egy trencsényi meleg szemű szőke vendég leányszépsége.

Majd egy ifju lányka jön az édes mamájával, a kit karzati hölgyismerősei megtapsolnak ruhakivágásáért. De a kivágás csak sejtet, a fehér csipke rejtelmesen, irigyen takar el mindent.

Főlharsan, fölseendül a muzsika. tele lesz a terem a zsongó, izgató hangokkal, és a táncosnők ereiben ütemre kering a vér. Tulajdonképpen korán van még, és a cigány el is hallgat, de nem sokáig.

A nagy ajtón a főispáné, a főispán és Olga kisasszony jön, nagy és diszes kísérettel, hölgyek, urak, a terem mintegy varázsra telik meg.

Nyáry báró az agilis, tevékeny. ezerkezű rendező megkezdi a főispánkisasszonnyal a táncot. és azután sorra táncolnak fáradhatlanul, folytonosan, hogy a nézőnek belekáp-
ráz a szeme

Egy szőke leány hajából a tánc hevében kiesett egy rózsaszín. Egy öreges ur találta meg és vette fel örömmel.

És így filozofált:

— Ime: bimbóból lesz a rózsaszín. lányból lesz az asszony, a bimbót is, a leányt is leszszakasztják. Közös sors . . .

No de ilyet! Pirulj el meggyém fiatalosága és buzduljatok, ó rendezők! . . . A főispán

fordulónál egymáshoz simulnak . . . És ez most nem baj! . . .

Vagy a magyar muzsika ütemeire együtt táncolja egy asszony egy urral a csárdást és míg andalogva lejtik a délceg táncot, szemük mosolyogva kutat a másik szemében és ingerlő kíváncsisággal fürkészik, mi lakik ott benn . . . És ez most szabad . . .

Ó, Terpszikóre! . . . hát lehetne ez nélkül? . . . Nem, soha!

És éppen ezért én a jámbor, hívő keresztényen, leborulok előtted, és megcsókolom pogány, de kecses apró lábacskaidat. . .

A muzsika pezsdít, forralja a vért és a táncosnők serege kikelti a szívekből az idealizmus szuperlatívuszát: a szerelmet. . . avagy talán a szerelem az önzés legnagyobb foka? . . . Nem tudom. Itéljenek! . . .

A megyebál, a fiatalok e rég várt találkozója tulajdonképpen kezdete az ismeretségnek, a régi jó házasságközvetítő cég: Karneval védelme alatt. A párok találkoznak, megtetszenek egymásnak, az érzelem el van vetve, és az ibolyanyitó tavasz kötelessége, hogy a lányszívekről se fedkezzenek meg és mikor piros május végén kifakadnak a rózsák, ó! kell, hogy jusson, hogy menyasszonyi koszorukat is csináljunk belőle.

válva. Számátalan gyertya fénye ragyogó világosságot terjeszt mindenfelé. Az ember önkénytelen behunyja szemét, hogy folytassa álmát ott, ahol az imént hagyta, de egyre fél, hogy az egész eltűnik, mint a káprázat . . .

Ó, Szeherázdel! a te mézes nyelved is be tehetetlen ennek a láttára!

Táncolnak. Fáradhatlanul járják, a mig bele nem pirulnak. Rózsák fakadnak az arcokon, vágyak kelnek a szívekben és sóhajok szállnak a lelkekből.

Ime, van lélek, mert sóhajtani csak a lélek tud, az érző vágyakozó lélek.

A megyeház lépcső feljárata szőnyegekkel volt leterítve, odafönt pedig az oszlopos csarnok, művészi izléssel alakitva zöld berkekké, a mikben fehér márvány kőalakok voltak el-elrakva költői kézzel. És apró színes tüzzel égtek az áldozati lángok az oltárnál.

Terpszikóre hajlékában.

Mert Krisztus születése után 1902. évre idejöttünk imádni a tánc pogány isten-asszonyát.

Ó, Terpszikóre! . . . Micsoda hatalom vagy te, a ki még a társadalmi beavasodott szokásokon is ur vagy! . . .

Jön egy ur és egy hölgy derekát átöleli és az is meglehet, hogy egy szenvedelmes

táncol, táncol mindent . . . és hadd jegyezzem meg, hogy kitűnően.

A leányok látják és megjegyzik, hogy csak asszonyokkal. Kár . . .

A tánc kedv nő, és a diszes társaság teljes, amikor beharangoznak az első négyesre.

A hölgyekre valósággal két-három fiatal ur is jut, és ezért nagy az ára egy négyes táncosnőnek.

C z o b o r Miklós rendező és már egészen kétségbeesik, hogy minő rendben megy a dolog, amikor — hál' Istennek — mégis elrontották. Az én figyelő szemem látta, kik rontották el, de nem árulok el csak annyit, hogy egy — szép asszony volt.

A négyest H e l m b a c h e r Nándor törvénytudó elnök is táncolta, de C z o b o r László alispán melankólikusan csupán udvarolt, nem táncolt semmit.

Keringő, lengyelke, sorban pereg le a táncrend. I v á n k a Zsiga bácsi szintén itt van és bár kora megtagadja tőle a tánc élvezetét, azért szeméi fel-felragyognak egy szép pár láttára. Sőt közibük is megy a táncolóknak, de megjár, mert majd leüti lábáról egy röpke pár, és mikor ezeknek tér ki, másokba ütközik. Az előbbi táncos egy szolgabíró, az utóbbi egy központi tisztviselő.

— Látja, — mondja Zsiga bácsi egy garrammenti földesúr szomszédjának. — ilyenek a — h o n t i á l l a p o t o k . . .

Volt itt egy szép asszony, királynői természetű, sugár, magas, barna. Hófehér gömbölyű a karja; csak puha, sejtelmes csipke takarja. Ó, az éj szeme sugára, ha ráesett a táncosára, megremegett a lelke tőle. Fehér virágdísz volt az öve, a hajába is virágot tett, és olyan remekül festett, megállt, ki látta . . .

Bizony Isten, rimeket fog a tollam, hej, pedig a fiatalság rég elhagyott a hajammal.

Nem is való már öreg embernek az ilyen mulatság, rosszat, kísértőt álmodik tőle . . .

A négyes hatodik figurájában mikor ösz-

szetalálkozott a főispán és leánya, gyöngén elmosolyodtak.

A közeljárók mintha hallották volna Olga nagysád kérdését:

— Jól mulatsz, papa? . . .

És a méltóságos ur jól is mulatott. A csárdás alatt addig-addig hallgatta a muzsikát, és addig-addig bizgatta a vérét a szárazfa, míg el nem kérte Kleinkauf szolgabírótól a táncosnőjét, a szépséges Czompó Mariskát, és olyan tüzes, temperamentumos, lelkes csárdást roptak, hogy a Veress Gyula meleg szive majd kidobbant a kebléből.

Andalognva, fordulólával, délcegen, negédesen, forogva, szóval magyarosan lejtették és a körülálló legények irigyen nézték a méltóságos urat, aki még ennyire fiatal és a kinek szívet úgy tudja feldobogtatni egy tüzes szempár . . .

A főispánkisasszony nem táncol csárdást. Miért? . . . mi lehet az oka? . . .

Sorra jöttek a frakkos leventék és mind ezt a választ kapták:

— Köszönöm, nem táncolok csárdást.

Ott ült körülvéve egész udvartól, és én ezalatt megfigyeltem ruháját. Kék selyem volt halvány kék, a mely olyan mesteri összehangot képez magyaros barna színével. Kissé ki volt vágva a derék, de kissé csupán, és mindenütt finom diszkrét csipke. A szoknya uszályos, léngé csipkével borítva és mesés ügyességgel tudta mindig felfogni az uszályát, hogy tán egy selyem szál sem szakadt el benne reggelig. — A cipőcskéje is olyan kék selyem, mint a ruhája.

A karzat és a bálterem között sohasem szakadt meg a diplomáciai összeköttetés, és egyre jöttek fel az urak, még hölgyek is felnéztek a társasághoz vidáman csevegve és ingerkedve.

Az első négyest körülbelül 40 pár táncolta, a másodiknál valami hiányzott már a számból, míg a harmadikban csakis törhetlen táncolók vettek részt — Negyedik nem volt.

A karzat hölgyeiben is csak fölpezsdült

mentés, dolmányos magyar leventékkel. Ugy bizony . . .

Mikor ilyen prédikáló a kedvem, akkor rendszeren a földre nézek, és úgy figyeltem meg akaratlanul is a hölgyeink lábaeszkáit. Néhol-néhol ki-kibujt a szoknya fodrai közül az apró cipőcske, esodálatra, bámulatra készíttve a szemlélt.

És ilyenkor pörbe szállok a sorssal, miért lettem író mesterember, és miért nem tanítottam apám a költészetek költészetére: a báli topánkák csinálására.

Mantegazza regéi jutnak az ember eszébe, ahol ilyen csekély cipőcskének nagy szerepet játszanak, vagy az is az eszembe ötlött, miképpen lehet az, hogy egy szép menyecske apró lábán levő parányi papucs oly igen szoríthassa a férjet . . .

Ismerik a hamupipőke meséjét, a kinek a cipőjét megtalálta a mesebeli herceg, és mindenkinek kicsi volt, éppen Hamupipő lába fért belé.

No hát én blindbe merek fogadni azzal a herceggel, hogy az ő cipője a mi hölgyeinknek 2—3 számmal nagy. Áll?!

Hajlik az idő . . . A második négyest a szerelmesek négyesét egy óra felé táncolják, és különös: még ilyen gyönyörű alkalmakkal is csak 24 órából áll egy nap . . .

a vér és lementek a zölddel, növényekkel és virágokkal diszitett oszlopcarnokba táncolni.

Az egyik vidám hölgy nevetve jegyezte meg: — Azok odabent báloznak, mink majálisozunk! . . .

Reggel hat óra után virradni kezdett. Az emlék-gyűjtő sok érdekes holmit szedhetett volna össze a parketten: Hajtűket, gyöngyszemeket, táncrendírókat, maslit, szalagot és tudja Isten még mi mást, a mi szép hölgyek karján, keblén volt, amíg le nem hullott . . .

Mi is fűzünk egy felejthetetlen emléket a jelenvoit hölgyek névsorából.

Ime:
Aczél Józsefné (Kemence), Bertau Jánosné és Irma (Teszér), Bolner Pálné, Bartakovics Agostné (Egyházzmarót), Boné Anna (Budapest), Berkó Istvánné, Czompó Izidorné és Mariska (Nagymaros), Csermák Ernőné drné, Draskóczy Jenőné, Dabis Antalné drné, Dubraviczky Biri (Budapest), Egressy Lászlóné, Erdélyi Gyuláné és Aranka, Fekete Imréné, Farkas Rezsóné és Ella, Haán Ida, Helmbacher Nándorné, Huber Gyuláné, Krupecz Istvánné és Ilonka (Udvarnok), Lits Gyuláné és Olga, Landauer Béláné drné, Litvay Erzsike, Majláth Istvánné és Biri (Kis-Kereskény), Nyáry Adolfné báróné (Magyarad), Nedeczky Pálné (Felsőtúr), Nedeczky Gusztávné és Erzsike (Palást), Okolicsányi Gyuláné és Erzsike, Szantner Sándorné és Eliz (Bars), Szauer Adolfné és Nina, Szuchy Jánosné és Irénke, Salkovszky Ferencné drné, Szauer Izidorné, Sággy Benőné drné, Toldy Zsigmondné (Deménd), Vermes Józsefné, Vertheimer Janka.

A karzaton voltak: özv. Biró Lajosné (Magyar-Sók), Czobor Margit, Groszmann Paula és Rózsika, Halász Ferencné, Héger Ferencné, Krupecz Etelka (Udvarnok), Kolos Irma és Ilonka, Korilly Győzőné, Keckeméthy Gézáné, Miticzky Gyuláné, Mühlstein Gáborné, Sággy Benőné, Schiller Antalné, Soltész Istvánné drné, Sággy Fülöpné, Takács Irénke (Trencsén), Thuránszky Béláné (Tomba). stb. **Celesztin**

Mulik az idő. A táncosok serege fárad, lankad, a táncosnők, ó azok fáradhatlanok! . . . egyes párok, különösen fiatal házaspárok el-elszökösnek, a terem ürül, a hegedű hurja megereszkedik, közeledik a vég . . .

Egy fáradt leányka kinéz az utcára, a hol rést hagyott egy helyen az ablakfüggöny, és látja, hogy ott a templomtáján szürke sáv támad, a mely egyre fehérebb és világosabb lesz.

— A lusta téli nap ma ilyen korán kél, — mondja sóhajtva, — kár, igazán kár . . .

Odahív egy fiatal embert és kimutat.

— Tudja, mit jelent ez?

— Napkeltet . . .

— Igen, napkelet — remény . . . — és magyarul rámosolyog — — —

Reggel van . . .

A cigánymuzsika utolsó akkordjai még a fülembe csengenek, és az asszonyok, lányok illatszerrei, a szemük ragyogása, a karjuk fehére valami bűbajos kaosszá válik körülöttem . . . az agyamra száll . . . elszibbasztja a lelkemet . . . és ez édes tömkelegetből biztatva ragyog ki egy tiszta, fényes, barátságos szempár.

Floridor

Ha véletlenül betéved a terembe egy régi-régi trubadur, azt sem tudja szegény, kit énekeljen meg előbb. Bezzeg hajdanában! térdig kellett kopni a lábának, hogy várat érjen, várkisasszonyt találjon . . . Most?! káprázva hunyhatja le mohó szemét, ennyi szépség, ennyi bűbáj láttára. Szegény trubadur!

A fiatal urak állják a szemek tüztét. Frakkban, lakkban áll rendületlen a fekete-sereg. Katonai formaruha csak egy akad, az se huszár. Ime mennyire jogos asszonyaink és leányaink régi óhaja: katonaságot Ipolyságnak.

Ó, sose halunk meg! . . .

Odakint az éjszaka csillagtalan, sötét, és az öreg tél hótakaróját meleg szél kezdi ki; de idebent csillárfény, csillagszemek terjesztenek világot, és ki se gondol ennyi ragyogó nap mellett az éjszakára.

Az est 11-ik órájában négyest járnak, ezt a könnyű kényelmes táncot, a melyben sétál, táncol és hölgyek társaságát élvezheti az ember egyszerre pattogó cigányzene mellett. Elmés, gall találmány, az igaz, de haj! hol marad ez a büszke, délceg, szalaj, jellemes körmagyar mögött! . . . a melyet nemzeti ruhában, bársony, selyem kősztyűben, pici piros csizmáskában, pártásan, szalagosan kellene eljáráni daliás,

A hétről.

— **A főispán Selmecei.** Lits Gyula vármegyénk főispánja hétfőn Czompó Ede III. aljegyző kíséretében, ki a Kairóban üdülő Soltész István dr. titkárt helyettesíti. Selmecei utazott, ahol kedden a törvényhatósági bizottság ülésén elnökölt.

— **Képviselőink az udvari bálon.** A keddi fényes udvari bálon összes képviselőink *Jakabffy István*, *Itj. Holczner János*, *Ivánka Oszkár*, *Wilczek Frigyes* gróf a király vendégeiként jelen voltak.

— **A főispán vizsgálaton.** Lits Gyula vármegyénk főispánja tegnap szerdán Korpóna város ügymenetét vizsgálta, mely vizsgálatnál Czobor László vármegyénk alispánja is jelen volt. A főispán ma délután érkezik haza székvárosába.

— **A szalkai petíció.** *Jakabffy István* a szalkai kerület orsz. képviselője megtámadott választása ügyében elrendelt vizsgálat foganatosítására a budapesti kir. ítélőtábla értesüléseink szerint *Zubovich Román* kir. ítélőtáblai bírót rendelte ki.

— **A király a kereskedők bálján.** E hó 6-án zajlott le a fővárosi táncmulatságok legfényesebbje: a fővárosi kereskedők bálja, a melyet a király megjelenése a farsang legelső estéjévé avatott. A fényes bálon megyénkbeli *szobi Luczenbacher Pál* és neje voltak jelen. *Luczenbachernét* az estén bemutatták a felségnek, a ki *Luczenbacher*-ral igen szívesen szót váltott az ipar és kereskedelem mai nyomott helyzetéről.

— **Kossuth Lajos 100-ik születésnapja.** A Kossuthi emlékbizottság, amely a Kossuth-kultuszt ápolja kegyelettel, most foglalkozik a Kossuth Lajos századik születésnapja alkalmából rendezendő ünnepségek előkészítő munkájával. A bizottság fel fogja kérni a főváros és vidék összes társadalmi, iparos köreit és a polgárságot is, hogy az ünnep méltó legyen Kossuth Lajos nagy nevéhez. Az ünnepségek keretébe belevonja a bizottság azt, hogy nagy élőképekben mutattja be az 1848—49-iki szabadságharc főbb mozzanatait és lépéseket tesz a törvényhozásnál az iránt, hogy érdemeit törvénybe iktassák. — Ez alkalommal felhívjuk mi is városunk és az egész megye hazafias közönségét, hogy a szeptember 19-én forduló ritka szép és kegyeletes emléknapot ne hagyja szürkén minden ünnep nélkül elmulni fölöttünk. — Különösen városunk egyesületeit; a „Honti Kaszimót“, a „Gondúzót“ és az „Ifjusági Kört“ figyelmeztetjük Kossuth Lajos születésnapjának 100-ik fordulójára.

— **Uj polgári leányiskolai tanítónő.** *Berzeviczy Margit* lemondásával a helybeli polgári leány iskolánál megüresedett tanítónői állomásra a kultuszminiszter *Szuknovich Mária* okleveles tanítónőt nevezte ki.

— **Iskolai államsegítség.** A kultuszminiszter a hegybányai fiúiskola II-ik sorszámú tanítói állomás javadalmának 800 koronára való kiegészítésére évi 145 kor. és a III-ik sorszámú állomás jövedelmére évi 17 k. államsegítséget engedett.

— **A litvai óvó felügyelő bizottság** tagjaivá *Lits Gyula* főispán, a Fmke. hontvármegyei főlkjának elnöke: *Kraffszky Ferenc*né, *Krizs Béláné*.

továbbá *Kraffszky Ferenc* erdőgondnokot, *Czizmár Márton* plebánost és *Krizs Béla* körjegyzőt nevezte ki.

— **A gazdasági egyesület értekezlete.** Vármegyénk gazdasági egyesülete e hó 10-én délután 3 órakor *Ivánka István* egyesületi elnök elnökle alatt értekezletet tartott, melynek tárgya a földmivelésügyi miniszternek az új tagosítási törvény tervezete tárgyában az egyesülethez leküldött leirata volt. A kérdés körül megindult hasznos és érdekes vitához behatóan hozzászóltak *Ivánka István*, *Czobor László*, *Wilczek Vilmos* gróf, *Veress Gyula*, *Toldy Zsigmond* és *Antos Ferenc* mérnök, ki egy szakszerűen kidolgozott részletes memorandumot is terjesztett az értekezlet elé.

— **Március 15.** A „Zólyomvármegyei Hírlap“-ban olvassuk ez érdekes felhívást: *Március 15-ike* közeledvén, arra kérem városunk polgárságát s annak irányadó férfait, hogy annak megbeszélése végett, hogy városunk közönsége ezen napot ez időn miképen óhajta megünnepelni, folyó hó 9-én d. u. fél 4 órakor a városházi nagyteremben megtartandó előértekezletnél résztvenni szíveskedjenek. *Zólyomban*, 1902. évi február hó 3-án. *Skrvcina*, polgármester. — Mikor lesz ez városunkban is így, hogy az ilyen hazafias mozgalmakat és ünnepeket a város vezetősége kezdeményezi és rendezi?!

— **Pongrácz Elemér Bécsben.** A „Honti Múzeum“ nagy tevékenységű igazgatója *Pongrácz Elemér* a napokban Bécsben járt, hogy részt vegyen egy grófi könyv és képtár árverésén. *Pongrácz Elemér* tényleg nem járt hiába, a mennyiben megyénket érdeklő több értékes és érdekes dolgot talált és vett.

— **Szilágyi relikvia — múzeumban.** Mint értesülünk, a nemrég elhalt nagy államférfiu, *Szilágyi Dezső* hagyatékából kiemelkedően érdekes és értékes dolgokkal szaporodott a „Honti Múzeum“ Ámbár *Szilágyi Dezső* bennünket hontiakat közelebről nem érdekel, de ő az utolsó két évtizedben annyira nyomot hágy Magyarországon közelében, hogy minden legkisebb tárgy, mely az ő nevével és emlékével van egybekötve, minden múzeumnak díszére szolgál. — Így többek közt megszerezte a múzeum *Losonc és Léva városok fényes kiállítású díszpolgári okleveleit*, a melyek a nagy egyházpolitikai harcok emlékei.

— **Drégely, Szondy, Palánk.** E címen fogjuk megkezdeni lapunk jövő számában azon becses történelmi dolgozat közlését, a melyet *Matunák Mihály* kitűnő történettudós és illusztris munkatársunk írt, hogy az annak idején néhai való *Pongrácz Lajos* vármegyénk volt alispánja és jeles író által kiadott *Szondy* albumban levő téves adatokat helyreigazítsa és pótolja. Ámbár *Matunák* lapunk közönségének külön ajánlani fölösleges, mégis ismételtelen felhívjuk t. olvasóink figyelmét a kitűnő, nagybecsű és speciálisan megyei érdekű munkára.

— **Szondy György halála.** Ez idén lesz 350-ik évfordulója annak, hogy *Szondy György* a drégelyi ormon hősi halált halt, és örökre beírta nevét a hazaszeretet véres, kitorúlhetlen betűivel a magyar nemzet történetébe. —

A 350 éves fordulót megyénk közönsége bizonyára méltó kegyelettel fogja megünnepelni, és *Kubányi Lajos* jeles festőművésztünk, *Matunák Mihály*, a fáradhatlan történettudós sugalmazására meg fogja festeni azt a nagy jelenetet, amidőn a rettenthetlen hős féltérdré esve hősi halált hal hazájáért. — Nagy örömmel hozzuk e művészeti eseményt megyénk közönségének tudomására, és reméljük, hogy csakhamar minden megyebeli intelligens és uri házban ott lesz a *Kubányi* festette kép kitűnő reprodukciója.

— **A Fáy hangverseny.** A február 22-iki hangverseny iránt nagy az érdeklődés. Akik jobb helyet óhajtanak, jó lesz idejekorán arról gondoskodni, mert az előadás estéjén aligha fog az első helyekről még jegy rendelkezésre állani. Nem is említve a jeles mestert *Fáy Frigyes*t, a fővárosi sajtó meleg hangon emlékezik meg *Joksch Irmáról*, akinek tömör szoprán hangja ritkaság számba vehető. Itt említjük meg azt is, hogy a művésznő e hó 5-ikén a Várszínházban *Gounod* világhírű operájában *Faustban Margitot* játszotta, a mely föllépéséről fővárosi lapjaink mind elismeréssel emlékeztek meg. *Platskó István* hegedű művész zeneértők nyilatkozata szerint — jobb mint a 3 év előtt itt járt *Tomm Béla*, pedig ennek játéka is elragadta a közönséget. Minden jel arra mutat, hogy 22-én nagy műélvezetben lesz részünk.

— **Matunák felolvasása Zólyomban.** *Matunák Mihály*, a kitűnő és egyre jobb névnek örvendő historikus megtalálta a zólyomi várban azt a helyet, a hol egykor a magyar szent koronát elrejtették. Hosszas kutatás és utánjárás után a dolog bizonyossá lett, és az agilis tudós most erről Zólyomban felolvasást fog tartani, a melynek jövedelméből márványemléktáblával fogják a nevezetes történelmi multu helyet megjelölni. — Örömmel adjuk le ezt a hírt, mint lapunk jeles dolgozó társának sikerét.

— **Karnevál.** Ő fensége, a vidámság uralkodója, a tréfa és bohóság esőrgöspkás fejedelme e héten, minden előre való bejelentés és készülés nélkül váratlanul kimult. — Nálunk meglehetősen gyászszal fogadták a szomorú elmulást, mert rég volt *Karnevál* uralkodása alatt ilyen vidám életünk. Se szeri se száma a mulatságoknak, a mit védelme alatt rendeztek, és ime, *Karnevál* alattvalói mégis elégtelenül állják körül a ravatalt: nekik ez nem volt elég. — Ó, fáradhatlan táncosok, vidám táncosnők, sose aggódjatok! a *Karnevál* dinatszija nem hal ki egyhamar, és jövőre sokkal fiatalabb, vidámbb, életerősebb és hosszabb életű lesz a farsang népszerű fejedelme.

— **Takarékpénztárunk közgyűlése.** Az „*Ipolysági Takarékpénztár részvénytársaság*“ megyénk és városunk nagy vagyonu pénzügye, február hó 23-án *Berkó István* igazgató elnökle alatt évi rendes közgyűlést tart, a melynek tárgyai a következők: Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentései, a tiszta jövedelem felosztása és a fetmentés megadása, az 1902. évi költségvetés megállapítása, — elnök és egy vidéki

igazgatósági tag egy évre megválasztása. — A közgyűlés iránt nagy érdeklődés mutatkozik és meggyeszerre kíváncsian várják, ki kerül a Horváth Béla esztergomi főispán távozásával megüresedett elnöki székbe.

— **Eljegyzés.** Kohn Simon Lászlóról e hó 4-én eljegyezte Herczföld Katica kisasszonyt, Herczföld Sámuel ipoly-balogi gazdatiszt leányát.

— **Pályázat körjegyző állásra.** A hont-arsányi körjegyzőt állásától elmozdították, és most pályázatot nyit az állásra Nándory Pál főszolgabíró. A jegyző összes javadalmazása 1775 korona és szabad lakás, valamint a magán-munkák szabályrendeletileg megállapított díjai. — A kik ez állásra pályázni akarnak, felszerelt kérvényeiket március 10-ig adják be, mert már 12-én lesz Hont-Varsányban a választás.

— **Állandó műkedvelő társulat.** Lapunk mult számában birét adtuk annak, hogy városunkban állandó műkedvelő társulat van alakulóban, a melynek célja társaséletünk egyhangúságát műkedvelők rendezésével éleníteni. — A műkedvelő társulat nagy lépésekkel közeledik a valóság felé, és már e napokban megtartják a fiatalok alakuló közgyűlésüket, a mely után működésüket azonnal megkezdik.

— **A Chewra Kadischa gyűlése.** E hó 6-án tartotta az ipolysági *Chewra Kadischa* (szent egyesület) rendes évi közgyűlést, a melynek tárgya egyes jelentéktelenebb folyó ügyeken kívül a tisztikar megválasztása is volt. A tisztikar maradt a régi, csupán Czettel Jakab gondnok helyébe választották meg Eichenwald Lajost, a ki azonban megválasztását nem fogadta el.

— **Keresd a szived.** Március 15-ikét, e minden népek történetében páratlan szép napot ez idén is méltón ünnepli meg városunk közönsége. Az előkészületek nagy arányban indulnak meg és társadalmunk minden osztályában keltettek nagy érdeklődést. A nagy emlékünep fénypontja mindenesetre az ünnepi színelőadás lesz, a mely alkalommal *Jókai Mór* a koszorus költő *Keresd a szived* című hazafias tárgyú és március 15-ikén is játszó remek színművét fogják előadni.

— **Iparosaink műkedvelője másodszer.** Derék iparosaink előadásuk első nagy sikerén felbuzdulva, vasárnap megismételték a Pataki leányokat ismét szép számmal közönség előtt. A szereplők a régi jók voltak és most emlékeznünk meg néhány derék láthatatlan szereplőről, akiknek szintén nagy részük volt a sikerben. Így nagy elismerés illeti Jácso B. Lajos tanítót, ki az ének-számokat tanította be, továbbá Tóth Sándort, a rendezőt, a ki igen sokat fáradozott s mint látjuk, eredményesen, azután dicséret illeti Kreskó Dani ügyelőt, és Mocsary sugót. A műkedvelők a multkori előadás bevétele és kiadási tételeiben a következők kijavítására kérték fel lapunkat: Az előadás tiszta jövedelme 149 kor 4 fill. utólag felülfizettek: Lits Gyula főispán 10 kor, Eichenwald Lajos 3 koronát, így az összes tisztajövedelem a szűz Mária szobor parkozására 161 kor 4 fillér. — Az előadást tánc követte, a melyen a következő hölgyek voltak jelen: özv. Benze Mihályné, özv. Baráti Istvánné, Mariska és Ilonka, özv. Balog Károlyné, Cseh Imréné, Cukermann Sámuelné, Diósy Jánosné, Eichinger Katinka (Szeged), Eszényi Károlyné, özv. Fülöp Gergelyné, Götz Jánosné és Ilonka (Berence), Hopfinger Józsefné, özv. Konyhamester Pálné, Knapik Józsefné és Mariska, Kalovics Jánosné, Margit és Jolán (Egyházmaróth) Lőrincz Ignácné és Erzsike, Lepil Paula, Liszt Imréné, Matuska Adolfné és nővére, Mocsári Sándorné, Molnár Sándorné, Mariska és Annuska, Murin Mariska, Oswald Józsefné, Podragyay Mihályné, Sipos Mártonné, Sult Gusztávné, Setény Ferencné és Erzsike, Stukovszky Lajosné, Szon-

tágh Málné és Mariska, Szmolen Béláné, Tóth Jánosné Toldy Jánosné, Varga Józsefné és Mariska Id. Vankó Jánosné és Erzsike, ifj. Vankó Jánosné, Vadass Jánosné, Vinyacsek Ferencné, Verner Margit.

— **Ének a fantáziáról.** Hogy az elmúlt héten vagy két napig havazott, fagyott, szóval: hamisítatlan téli világot láttunk, imo, tápot nyert a közönség képzelete és hogy a téli hangulat teljes legyen a hóhoz és jéghez farkasokat is láttott. Az állomáson történt hír szerint, hogy egy nagy ordas széttépett volna két bárányt. — Mint felhatalmazott egyének kijelentjük, hogy a fenti bárányok máig is a legjobb egészségnek örvendenek, mely a farkas — légből kapott juhászcutya, és ugyanabból a családból származik, mint a hírhedt felvidéki tigris és oroszlan.

— **A vörös zászló.** Ne ijedjen meg a t. olvasó, ha a vörös zászlóról írunk nem a szociálistákról lesz szó. . . Csupán annyit jelent a megyeház sarkán kitűzött vörös jelző lobogó, hogy a koresolyapálya nyitva van. — Szegény koresolya egyesület! kóriszer üzöthette ki csupán a biztató jelet, és harmadnapra mindig felolvasztotta a jó reménységet illetve jeget egy meleg déli szél, sőt hetfőn este valóságos tavaszi eső zuhogott a jégspört kedvelőinek nagyobb öröme. — Hiába! vagy a világ változott meg, vagy az öreg Téli apó degenerálódik. Nagyon szerelmes lehetett az öreg fiatal korában és azért boszulják meg így magukat az ifjúkori vétkek. Különbözn szeszélyeit még az öreg Falb dr. se képes tullicitálni, és nem lehetetlen, mire e sorokat olvassák a kis vörös zászlót ismét vigan lengeti a szél a megyeház sarkán. . .

— **A jégvermekről.** Hogy Czobor László alispán tényleg szíven viseli vármegyéje apró és nagy bajait, mutatja az a sürgős rendelete, a melylyel a beállt fagyos, hideg időben meghagyta az összes községi jégvermek egészséges jéggel való megtöltését. A városi vagy járási orvos köteles ellenőrizni azt, hogy egészségi tekintetben kifogástalan jéggel legyenek a vermek megtöltve és ennek megtörténtéről e hó 20-ig köteles a járási főbíró jelentést tenni az alispánhoz.

— **Vívósport.** Ha t. István vívómester, ki jelenleg Vámosmikolán tart vívóklubot, városunkban hétfőn, e hó 17-én nyitja meg a háromhavi vívótanfolyamot a Kinszky József-féle házban. — A vívósportot kedvelők még mindig jelentkezhetnek a mesternél a ki az elismert kitűnő magyar rendszert tanítja.

— **Földművesbál.** E hó 10-én tartották meg a helybeli földművelő polgárok táncmulatságukat Hopfinger József vendéglőjében. A mulatság minden tekintetben jól sikerült, és csak a reggeli órákban ért véget.

— **Bevonják a tizes bankót.** Az Osztrák-Magyar bank leirt a vármegyéhez, hogy az 1880. évi május 1-én kibocsátott tizes bankókat 1903. évi február 28-áig bevonja. Kár értük, mert igen nagy népszerűségnek örvendtek. — Hogy megmutassuk előzenységünket közönségünk, de különösen hátrálékos előfizetőink iránt, kijelentjük, hogy a tizes bankót előfizetésképp elfogadjuk mi is 1903. február 28-áig.

Nyilvános elszámolás.

A Fleischhacker Laura polg. iskolai igazgató és Kolos Irma tanítónő jubileuma alkalmából megfestett képeik költségére befolyt összegekről,

melyek az ünnepelték volt tanítványai köréből alakult szűkebb bizottság buzgalma folytán kizárólag az ipolysági polgári iskola volt növendékei által adományoztattak:

1. *Berczeller Kornélia* ivén: Berczeller [Kornélia és Margit 3 kor., Berczeller Ilona 2 k., Schreiber Margit 3 k., Schreiber Mariska 1 k., Singer Irén 2 k., Heksch Sarolta 40 f., Ringwald Emma 1.60 k., Berczeller Irma 2 k., Lange Mariska 2 k., Reviczky Irén 10 k., összesen 27 kor.

2. *Bory Jolán* ivén: Bory Jolán 3 kor., Lipsey Margit 5 k., Köhler Mariska 3 k., Dyrner Juliska 2 k., Ambrózy Irén 2 k., összesen 15 kor.

3. *Csehné Lock Anna* ivén: Csehné Lock Anna 3 kor., Schlesinger Berta 1 k., Spitzerné Feldmann Irma 1 k., Csizinszky Helmbacher Vilma 10 k., Rumanné Ptáček Anna 1 k., összesen 16 kor.

4. *Czobor Margit* ivén: Czobor Margit 10 kor., Lövy Ilona 2 k., Forster Mariska 2 k., összesen 14 kor.

5. *Dachné-Schmidl Matild* ivén: Dachné Schmidl Matild 4 k., Grószné Hirschfeld Etel 4 k., Reinhardné Hirschberg Matild 3 k., Szügyi Zsófi 2 k., Mészáros Maris 1 k., Schmidl Gizella 2 k., Schmidl Emilia 2 k., N. N. 1 k., Czettel Mariska 2 k., Gombosné Hesz Mária 2 k., összesen 23 korona.

6. *Dombó Rózi* ivén: Dombó Rózi 3 k., Payerné Róser Lili 5 k., Pongráczné Kulcsár Margit 4 k., Heffterné Engelhardt Ilka 4 k., összesen 16 kor.

7. *Eichenwald Laura* ivén: Eichenwald Laura 4 k., Róthné Schwarz Janka 3 k., Faller drné Kovács Mariska 2 k., Wollnerné Czettel Klára 2 k., Rampelné Winter Janka 2 k., özv. Putzné Glück Gizella 2 k., Steinné Glück Vali 2 k., Kinszky Glück Klári 2 k., Pollákné Eichenwald Janka 3 k., összesen 22 korona.

8. *Gerébné Frischer Regin* ivén: Gerébné Frischer Regin 2 k., Steiner Fanni 1 k., Braxatoris Emma 2 k., Lövy Gizella 2 k., összesen 7 korona.

9. *Groszmann Róza* ivén: Groszmann Róza 2 k., Széllné Hirschben Maci 3 k., összesen 5 korona.

10. *Juhász Ilonka* ivén: Juhász Ilonka 2 k., Salamon Nelli 2 k., Schmidl Emmi 10 k., Császkané Herczegh Mariska 3 k., összesen 17 korona.

11. *Juhász Olga* ivén: Juhász Olga 2 k., Farkas Ella 2 k., Teutsch Mariska 2 k., Demnerné Schreiber Rózi 4 k., Erdélyi Aranka 1 k., Trautwein Juliska, 1 k., Koháry Teréz 1 k., Rosenfeld Gizella 1 kor., összesen 14 korona.

12. *Kátserné Winter Emilia* ivén: Kátserné Winter Emilia 6 k., özv. Bartáné Szabó Vilma 5 k., Braunné Steiner Regina 6 k., Latzkóné Martsán Gizella 4 k., összesen 21 korona.

13. *Mangold Valéria* ivén: Mangold Vali 2 k., Mangold Sarolta 2 k., Mangold Hermin 2 k., Mangold Eszti 2 k., Mangold Ágnes 2 k., Kohn Teréz 2 k., összesen 12 korona.

14. *Neumann Berta* ivén: Neumann Berta, Janka Szidi és Lenke 8 k., Neuspieler Aranka 1 k., Klein Gizella 2 k., összesen 11 korona.

15. *Okolicsányi Erzsike* ivén: Okolicsányi Erzsike 2 k., Braunné Hoffmann Janka 4 k., Fekete Kornélia 2 k., Sárpyné Kallós Margit 2 k., Kreskó Margit 1 k., összesen 11 korona.

16. *Okolicsányi Margit* ivén: Okolicsányi Margit 2 k., Somogyiné Schwitzer Ida 2 k., Hóreczkyné Tajthy Ilona 2 k., Szkladányiné Mészáros Ida 1 k., összesen 7 korona.

17. *Salkovszky Engelhardt Józsa* ivén: Salkovszky Engelhardt Józsa 4 k., Langené Blaskovics Berta 2 k., Holécziné Forgács Vilma 3 k., Ruttkayné Murányi Aranka 2 k., Tóthné Zigó Aranka 3 k., Cservenyákné Berkó Eszti 2 k., összesen 15 korona.

18. *Szauer Anna* ivén: Szauer Anna 3 k., Wágner Mariska 1 k., Reichardt Ilona és Etel 5 k., Glaser Irén 1 k., összesen 10 korona.

19. *Szuchy Irén* ivén: Szuchy Irén 2 k., Szlancsok Etel 1 k., Odry Olga 1 k., Schwartz Olga 2 kor., összesen 6 korona.

20. *Vermes Margit* ivén: Vermesné 2 k., Vermes Margit 2 k., Lauer Mariska 2 k., Vámos Irén 2 k., összesen 8 korona.

A gyűjtés végeredménye tehát kitesz 277 koronát, mely összegből kiadott: Kubányi Lajos festőművésznek 200 korona. Képekterek és vasuti költségre 44 kor. 80 fill. A teremben a szűkséglek szállítási költsége 1 kor. 20 fill. Neumann könyvnyomdásznak meghívókért és borítékokért 37 kor. Bélyegekre 4 kor. összesen 277 kor.

Ipolyság, 1902. január 5-én.

Kovács Sebestény Endre dr.
iskolászéki elnök.

4498. 1901. tkv. szám.

Árverési hirdetményi kivonat

A v.-mikolai kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az ipolysági takarékpénztár mint korábbi a n.-maros visegrádi takarékpénztár mint későbbi végrehajthatóknak Strona János végrehajtást szenvedő elleni 200 kor, és 310 kor. tőkekövetelés és jár iránti vjhajtási ügyében a v.-mikolai kir. járásbiróság területén lévő Szob község határában fekvő a szobi 399. sztkvben Strona János végrehajtást szenvedő tulajdonául bejegyzett I. 1—3. sor. 655. hrsz. „papláb“ szántóra és ezen 1/4 telek után járó közös legelő illetőség 80/6000. közös erdő illetőség 80/6000 részre 867 kor.

az ottani 400. sztkvben fele részben Strona János végrehajtást szenvedő, másik fele részben Strona Teréz tulajdonostárs közös tulajdonául bejegyzett † 1. sor. 1407. hrsz. „verbic“ parlag szőlőre 44 kor.

Az ottani 401. sztkvben fele részben Strona János végrehajtást szenvedő birtok illetve jogutódai, másik fele részben pedig özv. Trieb Józsefné szül., Stróna Julianna tulajdonostárs közös tulajdonául bejegyzett † 1. sor. 1204. hrsz. „ruzsás“ szőlőre 162 kor.

végre az ottani 618. sztkvben fele részben Strona János végrehajtást szenvedő, és másik fele részben neje Vörös Julianna tulajdonostárs közös tulajdonául bejegyzett † 1. sor. 305. hrsz. 24. népsorsz. ház. udvar és kertre 800 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1902. évi június hó 4-ik napján délelőtti 10 órakor Szob község házánál

megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át vagyis 86 kor. 70 fill. 4 kor. 40 fill. 16 kor. 20 fill. és 80 koronát készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

V.-Mikola. 1901. november 22.

kir. jbiró helyett:

Kralcz

kir. aljbiró.

3257. 1901. tkv. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A vmikolai kir járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Neuspiller Simon végrehajthatóknak Suszter István végrehajtást szenvedő elleni 92 korona 50 fill. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a vámosmikolai kir. járásbiróság területén lévő Szob község határában fekvő a szobi 132. sztkvben Suszter István végrehajtást szenvedő tulajdonául bejegyzett †. 2. sor 1138 hrsz. „ruzsás“ szőlőre 24 korona továbbá az ottani 862 sztkvben szintén Suszter István végrehajtást szenvedő tulaj-

donául bejegyzett † 1. sor 1565/a hrsz „podruzsás“ szántóra mint 1/4 telekre s ezen 1/4 telek után járó közös legelő 80/6000 részére 729 korona, és az ottani 497. sztkvben 1/2 részben Suszter István végrehajtást szenvedő, s 1/2 részben Suszter András tulajdonostárs tulajdonául bejegyzett † 1 2. 4 sor 920. 980. 1100. hrsz. „podruzsás“ szántóés rét „za ruzsás“ szántóból végrehajtást szenvedő Suszter Istvánt illető fele részre 240 koronában megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1902 évi márczius hó 15-ikén d. e. 10 órakor** Szob község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át vagyis 2 kor. 40 fill. 72 kor. 90 fill. és 24 kort. készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbiróság mint tkvi hatóság

V.-Mikolán, 1901. október 25.

Markovich

kir. jbiró.

Nemzeti irodalmunk legértékesebb alkotásait, a magyar irodalom főműveit

Magyar Remekírók

FRANKLIN-Társulat kiadása

cím alatt egyöntetű szép kiadásban, 55 kötetben, diszes vászonkötésben adja közre a Franklin-Társulat.

Tartalmazza:

*Arany János Kísfaludy Károly
*Arany László Kísfaludy Sándor
Balassa Bálint Kocsis Ferencz
*Bajza József Kocsis Lajos
Berzsenyi Dániel Madách Imre
Csiky Gergely Mikos Kelemen
Csokonay V. M. Pázmán Péter
*Czuczor Gerg. Petőfi Sándor
Deák Ferencz Reviczky Gyula
Eötvös József br. Széchenyi Istv. gr.
Fazekas Mihály *Szigligeti Ede
*Garay János Teleki László gr.
Gyöngyössy I. *Tompa Mihály
Gvadányi József *Vajda János
Kármán József *Vörösmarty M.
Katona József Zrínyi Miklós
Kazinczy Fer. műveit.
*Kemény Zsigm.
Népies lyra Népballadák
Kuruczoköltészet

A Franklin-féle Magyar Remekírók 55 testes kötet felöleli a legheesebbet, mit a magyar szellem teremtett és hivatalos van arra, hogy minden családi könyvtár gerincze legyen.

A Franklin-féle Magyar Remekírók kiállítása méltó a nemzeti mű jelentőségéhez. Kötése pályá-

nyertes, művészi, erős angol vászonkötés, a papírja famentes, soha meg nem sárguló; betűi külön e czélra készülnek.

A Franklin-féle Magyar Remekírók öt kötetes sorozatokban jelennek meg 1902 februártól kezdve és azontul minden félévben egy-egy öt kötetből álló sorozat.

A Franklin-féle Magyar Remekírók előfizetőinek külön kedvezményképen a most megjelenő új magyar Shakspeare-kiadás, 6 vaskos kötetben, diszkötésben 20 korona — kivételes árban szállítatik, holott e kiadás, bolli ára 30 korona lesz, és az eddig forgalomban volt Shakspeare kiadás 400 koronába került. — Legkiválóbb költőink remek fordításában közli Shakspeare remekait e kiadás, névszerint Arany János, Petőfi, Vörösmarty, Szász Károly, Lévy József, Arany László, Rákosi Jenő, Györy Vilmos áttüztetésében. Ez az egyetlen teljes magyar Shakspeare, és értékes kiegészítője a Magyar Remekírók gyűjteményének. Megrendelhető a Magyar Remekírók-kal egyidejűleg.

A Franklin-féle Magyar Remekírók 55 kötetnyi teljes gyűjtemény ára 220 korona, mely összeg havi részletekben törleszthető; a hat kötetes teljes Shakspeare kedvezményára 20 kor. a Remekírók előfizetőinek, ha a két mű együttesen rendeltek meg.

Sajtó alá rendezik és az illető író életét és munkáinak jellemzését felölelő bevezetéssel ellátják.

Alexander Bernát
Angyal Dávid
Badics Ferencz
Bánóczy József
Beöthy Zsolt
Berzevich Albert
Bayer József
Endrődy Sándor
Erdődi Béla
Erdélyi Pál
Ferenczy Zoltán
Fraknói Vilmos
Gyulai Pál
Heinrich Gusztáv
Körödi Pál
Kossuth Ferencz
Kozma Andor
Lévy József
Négyessy László
Rákosi Jenő
Riedl Frigyes
Széchy Károly
Széll Kálmán
Váci János
Vadnai Károly
Voinovich Géza
Zoltányi Irén

E fényes névsor biztosítékot nyújt arra nézve, hogy a Magyar Remekírók megbízható szellemet adja a felvett munkáknak, s hogy minden életrajz onáltó becsű munka lesz.

A Franklin-Társulat által kiadott «Magyar Remekírók» nagy értékét rendkívül emeli, hogy annak kiegészítője a

Teljes Magyar Shakspeare,

a Kísfaludy-Társaság által kiadott s költőink: Arany, Petőfi, Vörösmarty, Szász Károly, Lévy, Arany László, Fejes, Greguss, Györy Vilmos, Lőrinczy-Lehr, Rákosi Jenő, Szigligeti által fordított kiadása. Ez a fordítás ma már magyar remekíró-számba megy, mert azt halljuk a színpadról, ezt idézzük lépten-nyomon; átment a nemzet vérhébe.

A teljes magyar Shakspeare-t kedvezményes áron kapják a «Magyar Remekírók» megrendelői, vagyis a hat kötetes diszesen bekötött munkát 30 korona bolli ár helyett 20 koronáért, ha mind a két munkát megrendelik.

Megrendeléseket elfogad minden hazai könyvkereskedés vagy a Franklin-Társulat Budapesten.

MEGRENDELŐ JEGY.

Alólirott.....	könyvkereskedésében
(hol):.....	ezennel rendel
.....	péld. Magyar Remekírók 55 kötet 220 kor.
.....	Shakspeare összes színművei 6 kötet 30 kor. helyett 20 kor. kedvezményes áron
.....	Shakspeare összes színműveit 6 kötetben külön (a Magyar Remekírók nélkül) 30 korona bolli áron és kéri a szállítási feltételek közlését.
Hely:	Név:

3085. 1901. tkv. szám.

Árverési hirdményi kivonat.

A vámosmikolai kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a váci takarékpénztár korábbi, Rendák András és a b-gyarmati takarékpénztár v.-mikolai fiókja későbbi végrehajthatóknak, Szakolczai István és társai végrehajtást szenvedő elleni 450 korona, 534 kor. 20 fill., 104 kor. 1000 kor., és 260 kor. tőkekövetelés és jár iránti végrehajtási ügyében a vámos-mikolai kir. járásbiróság területén lévő Szob község határában fekvő, a szobi 33. sztkjvben 4/16 részben Szakolczai István, 2/16 részben Szakolczai János végrehajtást szenvedők, 4/16 részben Dudok Lajos, 4/16 részben kiskoru Szabó Mária, 1/16 részben kiskoru Szabó Julianna, 4/16 részben Dudok Lajosné szül. Rotyik Teréz mint bekebelezett s ezen utóbbinak jutalékára Dudok Mihályné szül. Ltróna Karolina mint előjegyzett tulajdonostársak tulajdonául bejegyzett I. 5 sor. 892. hrsz. „pod-ruzsás“ szántóra 5 kor. 32 fill.,

továbbá a szobi 700. sztkjvben 4/8 részben Szakolczai István, 2/8 részben Szakolczai János végrehajtást szenvedők, 1/8 részben kiskoru Szabó Mária és 1/8 részben kiskoru Szabó Julianna tulajdonostársak tulajdonául bejegyzett I. 1—6 sorsz. a. birtokból Szakolczai István és Szakolczai Jánost illető részre 546 kor.,

a 700. sztkjvben II. 1. sor. 54. hrsz. 139. népsorsz. ház. udvar és kertre 331 kor.

a 700. sztkjvben † 1. sorsz. 227. a. hrsz. présház és pincére 165 kor. 30 fill.,

a 700. sztkjvben † 2. sor. 1352. a. hrsz. „sztarenovini“ szőlőre 288 kor.

végre időközben a 700. sztkjből a 983. sztkjvbe átjegyzett s ott Szakolczai István 4/8 Szakolczai János, 2/8 részben végrehajtást szenvedőket illető részére tulajdonosul bekebelezett Kurali szül. Bugy Teréz, továbbá 1/8 részben kiskoru Szabó Mária és 1/8 részben kiskoru Szabó Julianna tulajdonostársak tulajdonául bejegyzett † 1. sor. 1229. b. hrsz. „rózsás“ szőlőre 304 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1902. évi március hó 5-ik napján d. e. 10 órakor Szob község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.**

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át vagyis 53 fill. 54 kor. 60 fill. 33 kor. 10 fill. 16 kor. 53 fillért 28 korona 80 fillért és 30 korona 40 fillért készpénzben, vagy az 1881. 60 t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbiróság mint tkvi hatóság.

Vámos-Mikolán, 1901 október hó 19.

Markovich
kir. jbiró.

7515. 1901. tkv. szám.

Hirdmény.

Gyűgy község telekkve birtokszabályozás következtében átalakított s ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra

nézve, a melyekre az 1886. XXIX. az 1889. évi XXXVIII. s az 1891. évi XVI. t.-cikk a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. t.-c-ben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosított.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1. Hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t.-c. 15. és 17. §§-ai alapján ide értve e §-nak az 1889. XXXVIII. t.-c. 5. és 6. §-ában s az 1891. XVI. t.-c. 15. §. a) pontjában foglalt kiegészítéseit is, — valamint az 1889. XXXVIII. t.-c. 7. §. a. s az 1891. XVI. t.-c. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések vagy az 1886. XXIX. t.-c. 22. §. alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják s e végből törlési keresetüket hat (6) hónap alatt vagyis **1902. évi július hó 31-ik napjáig** bezárólag a telekkvi hatósághoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat.

2. Hogy mindazok, akik az 1886. XXIX. t.-c. 16. és 18. §-ainak eseteiben ide értve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t.-c. 5. és 6. §§-aiban foglalt kiegészítéseit is a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat (6) hónap alatt vagyis **1902. évi július hó 31 napjáig** bezárólag a tkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog.

3. Hogy mindazok, a kik a telekkönyv átalakítása tárgyában tett intézkedések által nemkülömben azok, akik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül az 1892. évi XXIX. t.-c. szerinti eljárás s ennek tolyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogukat bármely irányban sértve vélik, — ide érve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t.-c. 16. §. alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, — e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkvi hatósághoz hat (6) hónap alatt vagyis **1902. évi július hó 31-ik napjáig** bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az átalakításkor közbenjött téves bevezetésből származó bárminemű igényeiket jóhiszemű harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Egyuttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a hitelesítő bíróságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy mennyiben azokhoz egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Kir. törvsz. tkvi hatósága.

Ipolyság, 1901. december 30-án.

Oravec BÉLA
kir. törvsz. biró.

7531. 1901. tkv. szám.

Hirdmény.

Gyerk község telekkönyve birtokszabályozás következtében átalakított és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX. az 1889. XXXVIII. t.-c. s az 1891. XVI. t.-cikk a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik az 1892. évi XXIX. t.-c-ben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosított.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1. Hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t.-c. 15. s 17. §§-ai alapján ide értve e §-nak az 1889. XXXVIII. t.-c. 5. és 6. §-ában s az 1891. XVI. t.-c. 15. §. a) pontjában foglalt kiegészítéseit is, — valamint az 1889. XXXVIII. t.-c. 7. §. a) s az 1891. évi XVI. t.-c. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések vagy az 1886. XXIX. t.-c. 22. §. alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják, s e végből törlési keresetüket hat (6) hónap alatt vagyis **1902. évi július hó 31 napjáig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat.

2. Hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t.-c. 16. és 18. §-ainak eseteiben ide érve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t.-c. 5. és 6. §§-aiban foglalt kiegészítéseit is a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat (6) hónap alatt vagyis **1902. évi július hó 31 napjáig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog.

3. Hogy mindazok, a kik a telekkönyv átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nemkülömben azok, kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül az 1892. évi XXIX. t.-c. szerinti eljárás s az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogukat bármely irányban sértve vélik, — ide értve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. évi XXXVIII. t.-c. 16. §-a alapján történt bejegyzéseket sérelmesnek találják, — e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat (6) hónap alatt vagyis **1902. évi július hó 31 napjáig** bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az átalakításkor közbenjött téves bevezetésből származó bárminemű igényeiket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Egyuttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a hitelesítő bíróságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy amennyiben azokhoz egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Kir. törvsz. tkvi hatóság.

Ipolyság, 1901. december 31-én.

Oravec BÉLA
kir. törvsz. biró.

